

ITEM NO 08773/53

K/MP
29 Aug
I/11113

CZECHOSLOVAKIA

EDUCATION

High Schools
Teachers

YOUTH

Organizations
Pioneers
Students

RELIGION

Obstacles to Worship God

THE HIGH SCHOOL IN KEŽMAROK

SOURCE MUNICH : A 15-year-old schoolboy from KEŽMAROK, who escaped to Western Germany at the beginning of August 1953.

DATE OF OBSERVATION : Until July 1953.

ENGLISH SYNOPSIS

This report contains personal data on teachers at the KEŽMAROK high school. The music lesson at this school begins with the "Workers' Song" and ends with the "Internationale".

EVAL. COMMENT : Since all names under reference are UNCONFIRMED here this report is issued for information only. Otherwise, it brings no new facts and is well in line with the educational program introduced in ČSR schools. It is stressed here that sub-source does not remember the name of the priest teaching religion. It may just be accidental, or it may be a consequence of the present education, fostering the indifference of the youth toward religion.

x x x

Informátor navštívoval v roce 1952-1953 1. ročník střední školy v KEŽMAROKU, společně s dalšími 30 dětmi a 20 chlapci.

/more/

Vyučovacími předměty byly : slovenština, ruština, matematika, geometrie, zeměpis, přírodopis, náboženství, tělesná výchova a zpěv.

Třídní učitelka KRUPKOVÁ /fnu/, 40 letá, komunistka, vyučovala informátora matematice a geometrii. Byla hodně nervosní a náladová. Někdy byla k žákům milá a dobrosrdečná, ale v zápětí se její chování měnilo a KRUPKOVÁ nadávala celé třídě pro nic a za nic. Snažila se každého ze své třídy přemluvit, aby vstoupil do "Pionýra". Když někdo její výzvy neuposlechl, "zalezla" si na něho a podle toho také známkovala.

Informátor ví dobře, že KRUPKOVÁ byla organizována u KSČ. Její syn PAVEL, který docházel do IV. ročníku téže střední školy, jako informátor, se neustále chlubil, že jeho maminka je komunistkou a on, až bude starší, že z něho bude také komunista.

Slovenštině vyučoval 30 letý KURIC /fnu/. KURIC byl nejlepší učitel z celého učitelského sboru. Choval se k žákům stále přátelsky, byl samá legrace a nikdy je nehuboval. Také nikdy nezasahoval na politické téma.

Ruska TATARINKOVÁ /fnu/, 50 letá komunistka, vyučovala jazyku ruskému. Hovořila k žákům pouze rusky. Když začala slovensky, nebylo jí téměř vůbec rozumět. Pletla oba jazyky dohromady a nikdo nevěděl, co říká. Měla velmi špatnou výslovnost. TATARINKOVÁ hovořila mnoho o politice. Každou vyučovací hodinu uzavírala slovy, že mohou být spokojeni pouze tam, tam vládnou komunisté. Také jim velmi často vyprávěla o básnících, malířích a hudebních skladatelích, kteří dřou v Americe bídu, zatím co v Sovětském svazu a ostatních zemích lidové demokracie mají plnou podporu vlády a proto se jim dobře daří. Nejraději vyučovala žáky ruským básním a ruským národním písním.

40 letá učitelka zeměpisu měla přiléhavé jméno KRUTÁKOVÁ /fnu/. Žáky mlátila ukazovátkem přes ruce, někdy i přes hlavu a neustále jim nadávala. S oblibou vyprávěla o Sovětském svazu a naopak, když probírala se žáky lástku o Americe, měli žáci dojem, že je to nejhorší světadíl pod sluncem.

Přírodopisu vyučoval 35 letý ANTON /fnu/, pro kterého neexistovalo na světě nic jiného, než rostliny, lesy a zvířata. Na informátora činil dojem "potrhlého profesora". Když psali žáci úlohy, seděl za katedrou, stále si pro sebe něco vyprávěl a ukazoval si rukou do prázdna. Žáci se mu smáli, ale on je neviděl. ANTON byl také jedním z učitelů, kteří do školní látky nepletli politiku.

Na tělesnou výchovu se kladla na škole velká důležitost. Předmět tělesné výchovy byl každý den jednu hodinu a ve čtvrtek dvě hodiny. Vyučovala mu 30 letá MUDRÁKOVÁ /fnu/.

Většinou chodila se žáky do přírody, do lesů. Pak museli žáci pochodovat podle mapy a podle kompasu. Učili se také střilet ze vzduchovky. Hodiny se končily morseovou abecedou. Žáci a žakyně byli rozestaveni ve vzdálenosti 100 m od sebe. Pak dala MUDRÁKOVÁ povel a žáci se dorozumívali mezi sebou klepáním na strom Morseovými signály.

Na zpáteční cestě z "výletu" do školy jim MUDRÁKOVÁ vyprávěla, jak je nutná příprava i pro mladé v případě války. Říkala jim, že mladí hoši, kteří jsou schopní, mohou vykonat v případě války více a užitečnější práce než někteří zkušení vojáci. Pak jim také říkala, že se musí všichni naučit vysílání Morseových značek tak, aby nepřítel značky nerozeznal.

Informátor říká, že se všichni žáci těšili na příští hodinu tělesné výchovy, protože si mohli zastřilet ze vzduchovek a "že to bylo moc zábavné a dobrodružné."

Hodina zpěvu se zahajovala "Písni práce". Tak to alespoň nařizoval 45 letý BALAŠ /fnu/, který zpěvu vyučoval. Pak učil žáky číst čtvrt hodiny z not, čtvrt hodiny je učil nějakou pokrokovou píseň a pak se již jen zpívalo.

Slovenské a české národní písně se zpívaly jen zřídka kdy. BALAŠ učil žáky samým ruským a pokrokovým písním. Hodina zpěvu se zakončovala "Internacionálou".

/more/

Náboženství se vyučovala dvakrát v týdnu. /Jméno kaplana si informátor nepamatuje./ Z celé třídy chodilo na náboženství jen 15 dětí, protože to byl předmět nepovinný. Informátor říká, že se na škole proslýchalo, že se ve školním roce 1953-1954 nebude náboženství vyučovat vůbec /důvody nezná/.

Na škole byla také organizace "Pionýr". /Počet členů a vedoucí této organizace informátor nezná. On sám v "Pionýru" nebyl, protože mu to rodiče zakázali./

Ředitelem střední školy v KEŽMAROKU byl 42 letý komunist Jan BRNŮ. Informátor o něm nemůže nic říci, protože ho moc nezná. Ví jenom, že BRNŮ byl velmi přísný, že měl z něho každý strach a že se o něm mluvilo jako o velikém komunistovi.

E n d